

Del Garreta simfonista

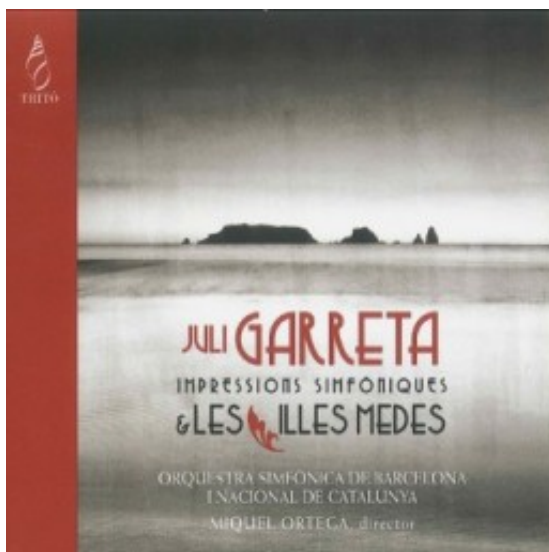
Josep Pascual

01-07-20

Les illes Medes i Impressions simfòniques, de Juli Garreta

OBC; Miquel Ortega, dir.

Tritó, 2011

Pau Casals tenia en alta estima, personal i artística, al compositor empordanès Juli Garreta: "He manifestat diverses vegades p tot el món la meua admiració per la música del gran amic J Garreta, i que la qualitat del seu temperament musical e comparable a la dels grans compositors". Casals es va sen "meravellat pel sentiment i el talent" de Garreta que manifestava en les seves sardanes i l'animà a escriure per orquestra; en paraules de Casals, "obres de volada simfònica" l'inoblidable mestre afegia: "Estic content que ho fes, perquè produí unes obres mestres, que jo vaig presentar ar l'orquestra a casa nostra i a l'estranger". Més: "No conec alt cas comparable al de Juli Garreta. Les seves sardanes i obr simfòniques contenen música de primer ordre, i l'aparic d'aquesta flor boscana, que no havia rebut consells de ningú, com una mena de miracle. En la persona de Garreta hi hav l'embrió d'un gran mestre, un embrió que, per falta d'estud

d'orientacions, d'un ambient propici, no es pogué desenvolupar amb la deguda plenitud. Rodejat i circumstàncies més favorables, aquests genis en potència esdevenen un Beethoven o un Brahms". I enca afegia Casals: "El cas d'aquest autodidacte genial ens ha de fer meditar perquè demostra les possibilitats que hi ha en el nostre poble. Garreta, malgrat la seva mort prematura, ha deixat a Catalunya una producció exemplar, admirable de frescor, d'inspiració i de ciència".

Les obres orquestrals de Garreta, si no totes sí la gran majoria, tenen el seu origen en la confiança que fer-li Pau Casals. Sobre això se n'ha escrit més d'un cop i no hi insistirem ara i aquí, però només esmentem aquest fet pel què suposa, per un cantó, de la vàlua de Garreta, capaç de desvetllar l'interès d'un músic i la talla de Casals, i per un altre, pel fet que Casals estimulava determinats compositors catalans per nod el repertori simfònic. Garreta morí l'any 1925 als cinquanta anys d'edat, en plena maduresa doncs, pe encara amb un camí per endavant que no va poder recórrer. Casals veié l'arribada del feixisme a Catalunya això suposà el seu exili i la fi d'un simfonisme català encara incipient, que tot just començava a afaçonar-s Els que ocuparen el poder per la força de les armes just acabada la guerra civil no estaven per música menys si la música era catalana, de manera que tot plegat acabà en un somni mai ni realitzat. Resten, pe mostres d'aquella aventura musical que tingué en Casals un dels seus grans protagonistes i aquí, ar aquest disc, en tenim una mostra. Tal com passà anys enrere amb els enregistraments d'obres de Garre per a Edigsa dirigides per l'aleshores molt jove Antoni Ros Marbà, un altre cop som davant, amb aquest C d'un esdeveniment musical de primer ordre. Però, a més de pel seu valor documental i pel seu abast històric cal, amb aquest disc, i cal fer-ho un cop més, reivindicar Garreta com al gran compositor que fou - que és

[cinema](#)
[clàssica/antiga](#)
[contemporània](#)
[independent](#)
[jazz](#)
[lírica/coral](#)
[tradicional/del món](#)
[tots](#)

avilagrann
@orquestraOCM
@laportaclassica Si que és mala notícia, molts i molts ànims, i sense defallir!
yesterday · reply · retweet · favorite

orquestraOCM els

innovadora que difon i fomenta les noves iniciatives i grups creatius emergents, i que és sensible a l'opinió i les tendències del públic exigent amb les produccions artístiques de qualitat"

Subscriu-te al nostre RSS!

També pots donar-te d'alta al nostre

Newsletter

copyright(c)2012 La Porta Classica